

ദാസന്മാരായ ആത്മാക്കളുടെയും അധികാരികളായ ആത്മാക്കളുടെയും ലക്ഷണങ്ങള്

ഇന്ന് ബാപ്താദ രാജകുടുംബങ്ങളുടെ ദർബാർ നോക്കി കാണുകയായിരുന്നു. രാജാവ് എന്നാൽ അധികാരി, ജ്യേഷ്ഠ എന്നാൽ സർവ്വത്യാഗി. ത്യാഗിയും തപസ്വിയും! ബാപ്താദ എല്ലാ ബ്രാഹ്മണ കുട്ടികളെയും നോക്കുകയായിരുന്നു- എത്രത്തോളം അധികാരി ആത്മാവായതിനോടൊപ്പം മഹാത്യാഗി ആത്മാവായിട്ടുണ്ട്- ഇവ രണ്ടും എത്രത്തോളം ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷ സ്വരൂപത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്? അധികാരി, മഹാത്യാഗി- രണ്ടിന്റെയും സന്തുലനമുണ്ടോ? പൂർണ്ണമായി അധികാരിയുമാരിക്കണം പൂർണ്ണമായി ത്യാഗിയുമായിരിക്കണം. രണ്ടും ഒരുമിച്ചാവുക സാധ്യമാണോ? ഇത് അറിയാമല്ലോ, അനുഭവിയുമാണല്ലോ? ത്യാഗമില്ലാതെ രാജ്യം നേടുവാൻ സാധിക്കുമോ? സ്വയത്തിന്റെ അധികാരം അതായത് സ്വരാജ്യം നേടുവാനാകുമോ? ത്യാഗം ചെയ്തപ്പോഴാണ് സ്വരാജ്യ അധികാരിയായത്, അതിന്റെ അനുഭവം ഉണ്ടല്ലോ. ത്യാഗത്തിന്റെ പരിഭാഷ മുമ്പും കേള്പ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ത്യാഗത്തിന്റെ ആദ്യ ചുവടാണ് ദേഹാഭിമാനത്തിന്റെ ത്യാഗം. ദേഹാഭിമാനം ത്യാഗം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അടുത്തതാണ് ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ ത്യാഗം. ദേഹാഭിമാനം വിട്ടുപോയി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആരായി മാറി? ആത്മാവ്, ദേഹി, അഥവാ അധികാരി. ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മുക്തം എന്നാലർത്ഥം ജീവന്മുക്തം, രാജാധികാരി. രാജാധികാരിയായാൽ പിന്നെ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള അധീനതകളും സമാപ്തമായി, കാരണം ദേഹത്തിന്റെ ദാസന് എന്നതിൽ നിന്നും ദേഹത്തിന്റെ അധികാരിയായി മാറി. ദാസ്യത്വം വിട്ടു പോയി. ദാസനും അധികാരിയുമായി ഒരുമിച്ചിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. ദാസ്യത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്- മനസ്സും മുഖവും ഉദാസീനമായിരിക്കുക. ഉദാസീനത ദാസ്യത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണെങ്കിൽ അധികാരിയുടെ, അതായത് സ്വരാജാധികാരിയുടെ ലക്ഷണമാണ്- മനസ്സും ശരീരവും സദാ ഹർഷിതമായിരിക്കുക. ദാസനെപ്പോഴും അപ്സെറ്റായിരിക്കും (തുലേ നീരാശൻ). രാജാധികാരി സദാ സിംഹാസനത്തിൽ സെറ്റാ (ലേ സ്വസ്ഥൻ) യിട്ടിരിക്കും. ദാസന് കൊച്ചു-കൊച്ചു കാര്യങ്ങളിൽ സെക്കന്റിലെ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാകും, അധികാരി സ്വയത്തെ സദാ സുഖമായി ആരാമത്തിലിരിക്കുന്നതായി അനുഭവം ചെയ്യും. ഈ ലക്ഷണങ്ങളിലൂടെ സ്വയം സ്വയത്തെ നോക്കൂ- ഞാൻ ആരാണ്? ദാസനാണോ അധികാരിയാണോ? ഏതെങ്കിലും പരിതസ്ഥിതി, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി, ഏതെങ്കിലും വൈഭവം, വായുമണ്ഡലം അന്തസ്സിനുപരിയായി, അതായത് ജ്ഞാനത്തിനുപരിയായി നിങ്ങളെ പരവശരാക്കുന്നില്ലല്ലോ. ദാസന് എന്നാൽ പരവശൻ, അധികാരി എന്നാലർത്ഥം സദാ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ, വിപ്ലവവിനാശക സ്ഥിതിയിൽ ആത്മീയ അന്തസ്സിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവൻ. അവൻ പരിതസ്ഥിതികളെയും വ്യക്തികളെയും വൈഭവങ്ങളെയും സ്വന്തം അന്തസ്സിലിരുന്ന് ആനന്ദത്തോടെ നോക്കി കാണും. ദാസനായ ആത്മാവ് സദാ സ്വയത്തെ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലാണെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യും. അധികാരി ആത്മാവ് തോണിക്കാരനായി തോണിയെ ആനന്ദത്തോടുകൂടി പരീക്ഷകളാകുന്ന അലകള്ക്കു മുകളിലൂടെ കളിച്ച്-കളിച്ച് അപ്പുറത്തെത്തിക്കും.

ബാപ്താദ ദാസ ആത്മാക്കളുടെ കർമ്മ ലീല കണ്ട് ദയവോടുകൂടി പുഞ്ചിരിക്കുകയാണ്. സാകാരത്തിലും ചിരി വരുന്ന ഒരു കഥ കേള്ക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദാസ ആത്മാക്കള് എന്താണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആ കഥ ഓർമ്മയുണ്ടോ? എലി വന്നു, എലിയെ ഓടിച്ചപ്പോള് പൂച്ച വന്നു, പൂച്ചയെ ഓടിച്ചപ്പോള് പട്ടി വന്നു. ഒരാളെ ഓടിക്കുമ്പോഴേക്കും അടുത്തയാള് വന്നു കഴിഞ്ഞു, രണ്ടാമത്തെയാളെ ഓടിക്കുമ്പോഴേക്കും മൂന്നാമത്തെയാള് വന്നു- ഈ കർമ്മലീലയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്, കാരണം ദാസനാണ്. ചിലപ്പോള് കണ്ണിന്റെ രൂപത്തിൽ എലി ചരിക്കും, ചിലപ്പോള് കാതിന്റെ രൂപത്തിൽ പൂച്ച ചരിക്കും. ചിലപ്പോള് മോശമായ സംസ്കാര രൂപത്തിൽ പൂലി യുദ്ധത്തിനു വരും, പാവം ദാസ ആത്മാവ് അവരെയൊക്കെ ഓടിച്ചു-ഓടിച്ചു ഉദാസീനനായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ബാപ്താദർ ദയവും തോന്നുന്നു, ചിരിയും വരുന്നു. സിംഹാസനം വിട്ട് പോകുന്നത് എന്തിനാണ്? താനേ വഴുതി പോകുന്നതാണോ? ഓർമ്മയാകുന്ന കാന്തത്തിലേക്ക് സ്വയത്തെ സെറ്റ് ചെയ്ത് വയ്ക്കുമെങ്കിൽ വഴുതി പോകില്ല. എന്നിട്ട് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്- ബാപ്താദയുടെ മുന്നിലേക്ക് പരാതികളുടെ നീണ്ട ഫയലുകളെ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഒരു മാസമായിട്ട് ഞാൻ പരവശനാണ്- ചിലരുടെ പരാതി, വേറേ ചിലർ പറയുന്നു 3 മാസമായിട്ട് സ്ഥിതി കീഴ്മേൽ മറിയുകയാണ്. മറ്റ് ചിലർ പറയുന്നു 6 മാസമായിട്ട് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പരാതികളെല്ലാം ചേർന്ന് വലിയ ഫയലായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഓർത്തോളുക, ഫയല് എത്രമാത്രം വലുതാണോ അത്രയും ഫൈൻ (ഉശില പിഴ) അടയ്ക്കേണ്ടി വരും. പരാതികള് സമാപ്തമാക്കാനുള്ള എളുപ്പ മാർഗ്ഗമാണ് - സദാ ബാബയുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് നടക്കുക. "എന്റെ ഇഷ്ടം ഇതാണ്" എന്നു പറയുമ്പോള് അത് മനസ്സിന്റെ ഇഷ്ടമാണ്, അത് ഫയല് ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. എന്താണോ ബാബയുടെ ഇഷ്ടം അതാണ് എന്റെ ഇഷ്ടം. ബാബയുടെ ഇഷ്ടം എന്താണ്? ഓരോ ആത്മാവും സദാ ശുഭചിന്തനം ചെയ്യണം, സർവ്വരെയും പ്രതി സദാ ശുഭചിന്തനത്തിൽ

കഴിയുന്ന സ്വമംഗളകാരിയും വിശ്വമംഗളകാരിയുമാകണം. ഈ ഇഷ്ടത്തെ സദാ സ്മൃതിയില് വച്ച് പരിശ്രമം കൂടാതെ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. കണ്ണടച്ച് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ എന്നു പറയാറില്ലേ. അങ്ങനെയല്ലേ, ഇങ്ങനെയല്ലേ എന്നൊക്കെയുള്ള കണ്ണുകള് തുറക്കാതിരിക്കൂ. വ്യര്ത്ഥ ചിന്തനത്തിന്റെ കണ്ണുകളടച്ച് ബാബയുടെ ഇഷ്ടം, അതായത് ബാബയുടെ ചുവടിന്മേല് ചുവടുവച്ച് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ചുവടിന്മേല് ചുവടു വയ്ക്കുക എളുപ്പമാണോ ബുദ്ധിമുട്ടാണോ? സദാ ഫോളോ ഫാദര്. ഫോളോ സിസ്റ്റര് ഫോളോ ബ്രദര്- ഈ പുതിയ ചുവടുകളെ എടുക്കാതിരിക്കൂ. അത് നിങ്ങളെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കാതെ വഞ്ചിതരാക്കും. സഹോദരിയേയും സഹോദരനേയും ബഹുമാനിക്കൂ, പക്ഷെ ഫോളോ ചെയ്യരുത്. വിശേഷതകളെയും ഗുണങ്ങളെയും സ്വീകരിക്കൂ, പക്ഷെ ചുവടെപ്പോഴും ബാബയുടെ ചുവടിന്മേല് മാത്രമേ വയ്ക്കാവൂ. സമയത്ത് കാര്യം കാണാനുള്ള കാര്യങ്ങളെ പഠയാതിരിക്കൂ. കാര്യം കാണാനുള്ള കാര്യങ്ങളെ വളരെ മനോരഞ്ചനം നല്കുന്നതാണ്. ആ സംഭാഷണങ്ങളെ പിന്നീട് കേള്പ്പിക്കാം കാരണം ബാപ്റ്റാദയുടെ അടുത്ത് എല്ലാ സേവാകേന്ദ്രങ്ങളിലെ നിന്നുമുള്ള വാര്ത്തകളെ എത്താറുണ്ട്. ലോകത്തിലെ മുഴുവന് വാര്ത്തകളെ എത്താറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ദാസാത്മാവാകാതിരിക്കൂ.

കര്മ്മേന്ദ്രിയങ്ങളെ എത്ര ചെറുതാണ്. കണ്ണും കാതും എത്ര ചെറുതാണ്, പക്ഷെ എത്ര വലിയ വലയാണ് അവ വിരിക്കുന്നത്. ചെറിയ എട്ടുകാലിയെ കണ്ടിട്ടില്ലേ. സ്വയം അത് എത്ര ചെറുതാണ്, പക്ഷെ അതിന്റെ വല എത്ര വലുതാണ്. ഓരോ കര്മ്മേന്ദ്രിയത്തിന്റെയും വല അത്രയും വലുതാണ്, അത് കൂട്ടുകിക്കളയും. ഞാൻ കൂട്ടുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ് എന്ന് അറിയുക പോലുമില്ല. ഇത് ഒരു മാനുഷിക വലയാണ്, അത് ഈശ്വരീയ ബോധത്തില് നിന്നും ഈശ്വരീയ മര്യാദകളില് നിന്നും ബോധം കെടുത്തും. വലയില് പൊതെ പുറത്തു നില്ക്കുന്ന ആത്മാക്കളെ എത്ര തന്നെ ഈ ദാസാത്മാക്കളോട് നിങ്ങളെ ബോധരഹിതരായിരിക്കുകയാണ് എന്നു പറഞ്ഞു കൊടുത്താലും ഈ ബോധമില്ലായ്മ അവര്ക്ക് മനസ്സിലാവുമോ? സ്ഥൂല രൂപത്തിലാണെങ്കിലും ബോധം കെട്ടു കിടക്കുന്ന ഒരാളെ എത്ര കുലുക്കി വിളിച്ചാലും, എത്ര മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്താലും വലിയ-വലിയ മൈക്ക് കാതില് വച്ചു കൊടുത്താലും അവര് കേള്ക്കുമോ? ഈ വലയും അപ്രകാരം കൂട്ടുകയും. പിന്നെയുള്ള രസമെന്താണെന്നോ? ബോധക്കേടില് ചിലര് സംസാരിക്കും, പക്ഷെ അത് അര്ത്ഥരഹിതമായ വാക്കുകളായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മീയ ബോധക്കേടിന്റെ സ്ഥിതിയില് തന്റെ സ്പഷ്ടീകരണങ്ങളെ വളരെയധികം നല്കും പക്ഷെ അത് അര്ത്ഥമില്ലാത്തതായിരിക്കും. രണ്ടും മാസം പഴയ, ആറു മാസം പഴയ കാര്യങ്ങളെ, ഇവിടുത്തെ കാര്യം അവിടുത്തെ കാര്യം, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതാണ് ആത്മീയ ബോധക്കേട്. കാര്യങ്ങളെ വളരെ ചെറുതായിരിക്കും പക്ഷെ അതിന്റെ വല വളരെ വലുതായിരിക്കും. ഇതില് നിന്നും പുറത്തു വരുവാന് വളരെയധികം സമയം പിടിക്കും. കാരണം വലയുടെ ഓരോരോ കണ്ണികള് മുറിക്കുവാന് പ്രയത്നിക്കേണ്ടി വരും. വല കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ പ്രദര്ശന ചിത്രങ്ങളിലും അതുണ്ട്. വലയില്ലാതാക്കൂ. എട്ടുകാലി സ്വന്തം വല പൂര്ണ്ണമായും സ്വയം ഭക്ഷിക്കുന്നു. അപ്രകാരം വിസ്താരത്തിലേക്കു പോകാതെ, വിസ്താരത്തിനു ബിന്ദുവിട്ട് എല്ലാം ബിന്ദുവിലേക്ക് ഒതുക്കൂ. ബിന്ദുവായി മാറൂ, ബിന്ദുവിട്ടു. ബിന്ദുവിലേക്കു ഒതുങ്ങൂ. അപ്പോള് സാരവും വിസ്താരവുമാകുന്ന എല്ലാ വലകളും സെക്കന്റിലെ ഒതുങ്ങുകയും സമയം മിച്ചമാവുകയും ചെയ്യും. പരിശ്രമത്തില് നിന്നും മുക്തമാകും. ബിന്ദുവായി ബിന്ദുവിന്റെ സ്നേഹത്തില് ലയിക്കൂ. ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ, വലയില് കൂട്ടുങ്ങി ബോധരഹിതരായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയാണോ നല്ലത് അതോ ബിന്ദുവായി ബിന്ദുവില് ലവ്വിനമായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയാണോ നല്ലത്! ശരി ബാബയുടെ ഇഷ്ടം എന്താണ്? ലവ്വിനായി തീരൂ.

വൃക്ഷം ഇപ്പോള് പരിവര്ത്തനപ്പെട്ടേ മതിയാകൂ. വൃക്ഷത്തിന്റെ അവസാനം എന്താണ് ബാക്കിയുള്ളത്? ആദിയിലും ബീജം, അവസാനവും ബീജം. ഇപ്പോള് ഈ പഴയ വൃക്ഷത്തിന്റെ പരിവര്ത്തന സമയത്ത് വൃക്ഷത്തിനു മുകളില് മാസ്റ്റര് ബീജരൂപ സ്ഥിതിയില് സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കൂ. ബീജം ഒരു ബിന്ദു മാത്രമാണ്. മുഴുവന് ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഗുണങ്ങളുടെയും ശക്തികളുടെയും സാഗരം ഒരു ബിന്ദുവില് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു- ഇതിനെയാണ് ബാപ്സമാന് സ്ഥിതി എന്നു പറയുന്നത്. ബാബ സിന്ധുവായിരുന്നുവെന്നുകൊണ്ടു തന്നെ ബിന്ദുവാണ്. ഈ സ്ഥിതിയില് സദാ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കൂ. മനസ്സിലായോ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്?

നോക്കൂ, രണ്ടു സോണുകളുടെയും വിശേഷത തന്നെ ഇതാണ്. കര്ണ്ണാടകം എന്നാല് നാടകം പൂര്ത്തിയാക്കി, ഇനി ലവ്വിനായി തീരണം. യു. പി. യിലാണെങ്കില് ധാരാളം നദികളുണ്ട്. നദി എപ്പോഴും സാഗരത്തില് ചെന്നു ചേരും. നിങ്ങളും സാഗരത്തില് ചേരൂ, ലവ്വിനാകൂ. രണ്ടു കൂട്ടര്ക്കും വിശേഷതയുണ്ട് അല്ലേ. അതുകൊണ്ട് അന്തസ്സോടെ ലവ്വിന് സ്ഥിതിയില് സദാ ഇരിക്കൂ. കീഴ്മേല് മറിയാതിരിക്കൂ. ആവാഗമന ചക്രം ഇപ്പോള് പൂര്ത്തിയാക്കിയില്ലേ, ഇനി ആരാമത്തോടുകൂടി അന്തസ്സോടെ ഇരിക്കൂ. ശരി. ഇപ്രകാരം സദാ സര്വ്വ അധികാരികളും സര്വ്വസ്വത്യാഗികളും, ബോധക്കേടിന്റെ വലയില് നിന്നും സദാ മുക്തമായിരിക്കുന്നവരും, ആവാഗമനത്തില് നിന്നും മുക്തമായിരിക്കുന്നവരും, മാസ്റ്റര് ബീജ രൂപ സ്ഥിതിയില് ലവ്വിനായിരിക്കുന്നവരുമായ രാജഗൃഹി ആത്മാക്കളെ ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ടീച്ചേഴ്സിനൊപ്പം

എല്ലാവരും നിമിത്ത ആത്മാക്കളല്ലേ? സദാ സ്വയത്തെ സേവനാർത്ഥം നിമിത്ത ആത്മാവാണെന്ന് എന്നു മനസ്സിലാക്കിയാണോ നടക്കുന്നത്? നിമിത്ത ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ സദാ രണ്ടു വിശേഷതകളെ സാകാരത്തിൽ കാണപ്പെടും. 1. സദാ നന്മയിലൂടെ നിർമ്മാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. 2. സദാ സന്തുഷ്ടതയുടെ ഫലം കഴിച്ചുകൊണ്ടും കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കും. ഞാൻ നിമിത്തമാണ് - ഇതിലൂടെ വേറിട്ടും ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നതായി അനുഭവം ചെയ്യും. ഞാൻ ചെയ്തു എന്നൊരിക്കലും വർണ്ണിച്ചു കേൾപ്പിക്കില്ല. ഞാൻ എന്ന വാക്ക് സമാപ്തമാകും. ഞാൻ എന്നതിനു പകരം ബാബ, ബാബ മാത്രം. ബാബ, ബാബ എന്നു പറയുമ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും ബുദ്ധി ബാബയുടെ നേർക്കു പോകും. ആരാണ് നിമിത്തമാക്കിയത് ആ ആളിന്റെ നേർക്ക് ബുദ്ധി പോകുന്നതിലൂടെ ആത്മാക്കളെക്ക് വിശേഷ ശക്തിയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകും, കാരണം സർവ്വശക്തിമാനോട് യോഗം ചേരുകയാണ്. അപ്പോൾ ശക്തിസ്വരൂപത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ ദുർബ്ബലരായി തന്നെയിരിക്കും. നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കി നടക്കുക, ഇതാണ് സേവാധാരിയുടെ വിശേഷത. നോക്കൂ, ഏറ്റവും വലിയ സേവാധാരി ബാബയാണ്, പക്ഷെ ബാബയുടെ വിശേഷത തന്നെ ഇതാണ്, സ്വയത്തെ നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. അധികാരിയായിരുന്നുകൊണ്ടും നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ കാരണം എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവനായി. അപ്പോൾ നിമിത്തമാണ്, വേറിട്ടിരിക്കുകയാണ്, പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് എന്ന് സദാ സ്മൃതിയിൽ വച്ച് നടക്കൂ. സേവനം എല്ലാവരും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, ആ ലോട്ടറി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്, പക്ഷെ ഈ കിട്ടിയ ലോട്ടറിയെ സദാ വർദ്ധിപ്പിക്കണോ അതോ അങ്ങനെ തന്നെ അത്രയും മതി എന്നു വയ്ക്കണോ- അത് നിങ്ങളുടെ കൈയിലാണ്. ബാബ തന്നു കഴിഞ്ഞു, വർദ്ധിപ്പിക്കുക നിങ്ങളുടെ ജോലിയാണ്. ഭാഗ്യം എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെ വീതിച്ചു നൽകി, പക്ഷെ ചിലർ സൂക്ഷിച്ച് വർദ്ധിപ്പിച്ചു, ചിലർത് ചെയ്തില്ല. ഇതിലൂടെയാണ് ക്രമം വരുന്നത്. സദാ സ്വയത്തെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകൂ, മറ്റുള്ളവരെയും മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുന്നതു തന്നെയാണ് മുന്നോട്ട് പോകൽ. ബാബയെ നോക്കൂ, ബാബ മമ്മയെ മുന്നിൽ നിർത്തി, എന്നിട്ട് നമ്പർ വൺ നാരായണനായി. മമ്മയാണെങ്കിലോ സെക്കന്റ് നമ്പറിൽ ലക്ഷ്മിയായി. മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുന്നതിലൂടെയാണ് മുന്നോട്ടായത്. മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോവുകയെന്നാൽ പുറകിലാകലല്ല, മറിച്ച് മുന്നോട്ടാകലാണ്. എല്ലാ സേവാധാരികളും നല്ലതു പോലെ പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. പരിശ്രമം കണ്ട് ബാബ സന്തോഷിക്കുന്നു. പക്ഷെ നിമിത്തമെന്നു മനസ്സിലാക്കി സേവനം ചെയ്യൂ, അപ്പോൾ സേവനം ഒരു മടങ്ങിൽ നിന്നും നാലു മടങ്ങായി വർദ്ധിക്കും. ബാബക്കു സമാനമായ സീറ്റ് ലഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്, ഈ സീറ്റിൽ സെറ്റായിരുന്ന് സേവനം വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. ശരി.

പാർട്ടികളോടൊപ്പം

1. വിശേഷ ആത്മാവാകുന്നതിനു സർവ്വരുടെയും വിശേഷതകളെ കാണൂ ബാപ്ദാദ സദാ കുട്ടികളുടെ വിശേഷതകളുടെ ഗുണം പാടുന്നു. ഏതുപോലെ ബാബ എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും വിശേഷത കാണുന്നുവോ അതുപോലെ വിശേഷ ആത്മാക്കളെ സർവ്വരുടെയും വിശേഷതകളെ കണ്ട് സ്വയത്തെ വിശേഷ ആത്മാവാക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശേഷ ആത്മാക്കളുടെ ജോലി തന്നെ വിശേഷതകളെ കാണുക, വിശേഷമാവുക എന്നാണ്. എപ്പോൾ ഒരു ആത്മാവിന്റെ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്നു, അപ്പോൾ അവരുടെ വിശേഷതകളിലേക്ക് കണ്ണ് പോകണം. തേനീച്ചയുടെ കണ്ണ് എപ്പോഴും പൂക്കളിലേക്കു പോകുന്നതു പോലെ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ സർവ്വരുടെയും വിശേഷതകളിലേക്കു പോകണം. ഓരോ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവിനെ കാണുമ്പോഴും സദാ ഈ ഗുണം പാടി കൊണ്ടിരിക്കൂ- ആഹാ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവ് ആഹാ. മറ്റുള്ളവരുടെ ദുർബ്ബലത കാണുവാൻ പോയാൽ സ്വയം ദുർബ്ബലനാകും. നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ ആരുടെയും ദുർബ്ബലതയാകുന്ന കല്ലിലേക്കു പോകരുത്. നിങ്ങളെ ഹോളി ഹംസങ്ങളെ സദാ ഗുണ രൂപിയായ മുത്തുകളെ കൊത്തിയെടുക്കണം.

2. സമയത്തിന്റെയും സ്വയത്തിന്റെയും മഹത്വം സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കുമെങ്കിൽ മഹാനായി തീരും സംഗമയുഗത്തിലെ ഓരോരോ സെക്കന്റും മുഴുവൻ കല്പത്തിലേക്കുള്ള പ്രാലബ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ആധാരമാണ്, അങ്ങനെയുള്ള സമയത്തിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കിയാണോ ഓരോ ചുവടും വയ്ക്കുന്നത്? ഏതുപോലെ സമയം മഹത്വമുള്ളതാണോ അതുപോലെ നിങ്ങളും മഹാനാണ്, കാരണം ബാപ്ദാദയിലൂടെ മഹാൻ ആത്മാവാകാനുള്ള സമ്പത്ത് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വയത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി ഓരോ സങ്കല്പവും ഓരോ വാക്കും ഓരോ കർമ്മവും മഹാനാക്കി മാറ്റൂ. സദാ ഈ സ്മൃതിയിലിരിക്കൂ- ഞാൻ മഹാനായ ബാബയുടെ കുട്ടി മഹാനാണ്. ഇതിലൂടെ എത്ര ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യം നേടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രയും നേടുവാൻ സാധിക്കും. ഇത് സംഗമയുഗത്തിന്റെ വരദാനമാണ്. സദാ ബാബയിലൂടെ ലഭിച്ച ഖജനാവുകൾ കൊണ്ട് കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. ഒരിക്കലും കുറവു വരാത്ത എത്ര ഖജനാവുകളാണ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്, എണ്ണുവാൻ സാധിക്കുമോ? സദാ ജ്ഞാനരത്നങ്ങളെ കൊണ്ട്, സന്തോഷത്തിന്റെ ഖജനാവുകൾ കൊണ്ട് ശക്തികളുടെ ഖജനാവുകൾ കൊണ്ട് കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. സദാ നാവിൽ നിന്നും രത്നങ്ങളെ പൊഴിയണം. മനസ്സിൽ ജ്ഞാനമനനം നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കണം. അപ്രകാരം ധാരണാസ്വരൂപരായിരിക്കൂ. മഹാൻ സമയമാണ്, മഹാൻ ആത്മാക്കളാണ് - ഇത് സദാ ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കൂ. ശരി. ഓംശാന്തി.

- വരദാനം :-** - സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെയും സന്തോഷത്തിൽ പറന്നു കൊണ്ട് ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന സ്മൃതി സ്വരൂപരായി ഭവിക്കൂ
- ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ ആദി മുതൽ ഇപ്പോൾ വരെ എന്തെല്ലാം പ്രാപ്തികൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതിന്റെ ലിസ്റ്റ് സ്മൃതിയിൽ കൊണ്ടു വരുമെങ്കിൽ സാര രൂപത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയും, അപ്രാപ്തമായിട്ടൊരു വസ്തു ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ ഇല്ല, കൂടാതെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം തന്നെ അനശ്വര പ്രാപ്തികളുമാണ്. ഈ പ്രാപ്തികളുടെ സ്മൃതി പ്രകടരൂപത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം, അതായത് അതിന്റെ സ്മൃതിസ്വരൂപരായി മാറുമെങ്കിൽ സന്തോഷത്തിൽ പറന്ന്, സഹജമായി ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരും. പ്രാപ്തിയുടെ സന്തോഷം ഒരിക്കലും താഴെ ഇളക്കങ്ങളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടു വരില്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സമ്പന്നത അചഞ്ചലമാക്കും.
- സ്തോഗൻ :-** - ബിന്ദുസ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതിയിൽ കഴിയണമെങ്കിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഗുണങ്ങളുടെയും ധാരണയിൽ സിന്ധു (സാഗരം) ആയി മാറൂ.